

lig Jernbanebro foran Havnen, men vilde finde sig i en fast Bro samme Steds, og overlade det til de Skibe, der vilde ind i Havnen, at indrette deres Masten til at kunne nedlægges. Jeg fatter ikke, hvorledes den Havn, paa hvis bedre Tilgængeliggjørelse for ikke saa mange Aar siden Pengesummer ere blevne anvendte, den Havn, ved hvis Skibsbro de til den knyttede næringsdrivende Borgere bo, af selve Byens Talsmand i Kommissionen kan tiltenkes den Medfart at skulle spærres for ethvert Fartoi med opstaaende Mast. Jeg — hvis Mening som Kommissionsmedlem det høie Ministerium jo ogsaa har afkrævet — maa paa det mest Afgjorte fraraade, at Indenrigsministeriet giver sit Samtykke til, at den Sammes Overtilsyn underlagte Ribe Havn bliver affpærret paa en saadan Maade. Og for Jernbanefærdselens Sikkerheds Skyld — bortset fra Anlægsomkostningerne — maa jeg bestemt fraraade, at Banetrafikken føres over en henøglig Bro i Hovedsporet, hvor en Saaban, som her er Tilfældet, kan undgaaes ved at vælge en Banelinie ovenfor Havnen, det vil sige, Øst for Byen.

Jeg haaber saaledes tydelig at have motiveret det bestemte Fortrin, jeg har givet den østlige Banelinie. Der referer endnu, at jeg gjør Rede for min Opfattelse af Forholdene mellem de to Baneliniers Indflydelse paa Forholdene i selve Ribe By, hvilken Forfælgelse jeg jo ubetinget har underordnet hine tekniske Hensyn samt Hensynet til Havnen. Enhver Kjøbstad uden Undtagelse undergives, naar den berøres af en Jernbane og faar en Station, en Omflytning af Bøvdier i sit Indre. De Udkanter, der drage Næring af Oplandsbefolkningens Færdsel, miste denne tilbids, efter som en Del af denne Befolkning, — i Stedet for at komme fjærende ad Landeveien — betræder Byen tilføds fra Banegaarden af. Den Sted, op til hvilken Banegaarden ligger, tenderer til at vinde i Grundværdi, den modsatte Side til at tabe tilsvarende, for saa vidt dette ikke opveies ved Forventningen om en større almindelig Trafik. Ribe Bys Beliggenhed er saadan, at den tættere bebyggede og befolkede Del ligger imod Vest og Syd, den mere aabne og mindre tæt befolkede (vel rigere) Del mod Nord og Øst. Derfor er det en Selvfølge, at Beboerne af hin folkerigere Del attraa Banegaarden paa Vestfiden, at Beboerne af denne mindre stærkt befolkede Del derimod ville have Banegaarden mod Østfiden, ligesom at de Førstes Møst maa overdøve de Sidstes, alt efter som flere Talsmand fremstaa ifølge Balg, foretagne under Partikampen. I Virkeligheden er Sagen der den Samme som overalt i Verden, og er først Banegaardspladsen virkelig bestemt, og omordne Forholdene sig lidt efter lidt, saa er efter en Del Aar den indre Splid, som var tilstede, glemt, og Diet holdes kun fæstet paa det Hovedspørgsmaal, om Byen i sin Helhed gjør Fremgang ved Jernbanens Hjælp. Jeg har selv oplevet det mest slaaende Bevis herpaa med Nabobyen Lønder, hvor i 1863 en overvældende Majoritet ved Afstemning udtalte sig for en Banegaard paa een Side af Byen (Sønderport), og hvor jeg 5 & 6 Aar senere traf en lige saa overvældende Tilfredshed med, at den tvertimod hin Majoritetsafstemning var bleven lagt paa den anden Side af Byen (Vesterport). En Særegenhed skal jeg dog ikke lade uomtalt her. Ribe By skulde efter Uttringer faldne under Diskussionen, være villig til at bringe væsentlige Offre i Penge eller af Pengeværdi for at faae Banegaarden paa Vestfiden i Stedet for paa Østfiden. I Fald der ved det første Alternativ blev tilført Byen en større Trafik i det Hele end ved det andet, kunde jeg forstaa Tilbudet. Og ligesaa kunde jeg forstaa Tilbudet, hvis det var den vestlige Majoritet, der vilde betale Offrene. Men at denne vestlige Brøddel af Ribe skulde ville majorisere den østlige mindre Brøddel til at deltage i Fælledsudgifterne, der ene og alene kunne have den Virkning, at fra Minoritetens netop det Kvantum Bøvdier bortfjænder, som tilflyder Majoritetens, det forekommer mig dog alt for utroligt."

I en Skrivelse af 7de Juli 1873 indberettede Kommissarius Oberst Dwejen, at Syfikus for Ribe Amt, Etatsraad Kjer havde anmeldt ham om, at der i Kommissionsbetænkningen angaaende Ribe Stations Beliggenhed maatte blive gjort opmærksom paa, at et nyt stort Sygehus var under Opførelse i den vestlige Udkant af Byen umiddelbart ved det Terrain, hvor en eventuel vestlig Banegaard skulde og alene kunde ligge. Der var til Sygehusets Bygning allerede anvendt c. 19,000 Rd. Da Placementet for Sygehuset var valgt saaledes, at den for de Syge nødvendige Stilhed og Ro netop var tilstede paa denne Udkant, hvor ingen Byggelyst vilde komme til at virke forstyrrende paa Stilheden, nærede Syfikus alvorlig Frygt for, at dette betydelige Gode kunde blive grundig tilintetgjort ved al den Lokomotivsløten, Klokkeringen, Vognrummel og øvrige Spektakel, som er uadskillelig forbunden med en Banegaard.

I Skrivelse af 12de Juli 1873 udtalte Vandbygningsdirektøren, hvis Erklæring var bleven forlangt af Indenrigsministeriet, at han med Hensyn til Spørgsmaalet om Banegaardens Beliggenhed i sin Almindelighed skulde indskrænke sig til at anføre, at saaledes som Terrainforholdene ere beskaffede, synes det naturligt at Stationen lægges Øst for Byen, men at han særlig maatte fremhæve, at dens Anbringelse paa Vestfiden vilde have til Følge, at Jernbanen maatte føres over Ribe Na udenfor Byens Havn. Havnen dannes nemlig af den øverste